

Paladsteatret.

„Præstekenken“.

Det er en skandinavisk Film, eftersom den er indspillet for svensk Regning i Norge under Ledelse af den danske Instruktør Carl Th. Dreyer. Desuden medvirker svenske, norske og danske Skuespillere. Vi er repræsenteret af saa udmærkede Kunstnere som Emil Holstengreen og Mathilde Nielsen der begge er straalende gode.

Filmatiseringen af Kristofer Jansons bekendte Bog „Præstekenken“ er foretaget af Instruktøren. Den kunde maaske nok have været noget bedre. Det dybt menneskelige i Fortællingen har maattet afgivet Plads for en Række langsommelige Billeder af et komisk Indhold. Naar, uden disse var den tunge og begrædne Handling blevet endnu sortere — men de kolliderede i sidste Akt's brutte Overgang med Alvor og Sentimentalitet paa en ret haandgribelig Maade.

Man levrigt staar Filmen betydelig over samme Instruktørs sidste Film

„Blade af Satans Bog“. Dreyer som aldrig tilsyneladende nogen særlig Fantasi, og som heller ikke i Ordets fulde Forstand kan kaldes Kunstner, er saamænd fuldt paa Højde med Sjøstrom og Stiller, hvad nordiske Bondafilms angaar. Hans enorme Grundighed giver under alle Omstændigheder hans Arbejder en kulturhistorisk Værdi, som man ikke maa underkende.

Af Hovedpersonerne var den nu afdøde Hildur Carlberg straalende som Præstekenken. Den mandlige Hovedfiger, Præsten Søren blev udført af den kønne men stillestående Einar Rød, som navnlig ikke magtede Slutscenerne. Greta Almroth var sød og troværdig i sin lille Rolle. Fotografiet var gennemgaaende upaakeligt, mange Billeder var endda fortreffelige og stod paa Højde med de bedste af Svenska Bio's.

Foran Filmen saa man nogle rigtig gode Fugle-Optagelser og en ikke slet saa god Lau Lauritzen-Farce „Hans Ungdomsbrud“.